

sætte dig og Fa'er for al den Ubehagelighed — men det maa I se at tilgive mig.«

»Vi har jo aldrig været synderlig glad for den Forbindelse. Alligevel synes vi jo nu —«, begyndte Moderen; men da hun straks mærkede Tegn paa Utaalmodighed hos Datteren, fortsatte hun ikke. Og de talte nu en Tid kun om praktiske Ting vedrørende Rejsen og hendes Udstyrelse.

Saasnart Jakobe igen var kommen op paa sit Værelse, gav hun sig i Færd med at lægge sine Sager frem til Indpakning og samle og gemme hen, hvad hun skulde efterlade. En væsenlig Del af dette sidste Arbejde var iøvrig gjort i Forvejen. Allerede i nogen Tid havde hun i Stilhed gjort Forberedelser til dette nye Opbrud fra Hjemmet, som maaske skulde blive hendes sidste. Saaledes havde hun omhyggelig ordnet sine Venindebreve, indpakket og forseglet dem og skrevet Afsendernes Navne udenpaa, at intet skulde komme i urette Hænder, dersom hun ikke mere vendte tilbage. Nu gjorde hun det samme med Brevene fra Per. Og da hun skrev hans Navn udenpaa Pakken, smilte hun igen med Taarer paa Kinderne. Saa skulde hun altsaa dog forskaanes for at bære det barbariske Navn!

Kort før Middag blev hun kaldt ned til Faderen, der ventede hende for lukkede Døre inde i Biblioteksværelset. Han kyssede hende tavs paa Panden og gav sig derefter straks til at tale om